

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD

18.07.2014. godina
Beograd

Kzz. 143/07

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Novice Pekovića, predsednika veća, Anđelke Stanković, Bate Cvetkovića, Nikole Mićunovića, Dragomira Milojevića, Veroljuba Cvetkovića i Zorana Tatalovića, članova veća, i savetnika Vrhovnog suda, Gordane Maravić, zapisničara, u krivičnom predmetu protiv **okrivljenog AA**, zbog krivičnog dela neovlašćena proizvodnja, držanje i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 246. st.3. Krivičnog zakonika, rešavajući o zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca, Ktz. 175/07 od 26. novembra 2007. godine, podignutom protiv pravosnažne presude Vrhovnog suda Srbije, Kž.I 2018/06 od 07. novembra 2006. godine, u sednici veća održanoj, u smislu odredbe člana 422. st.3. Zakonika o krivičnom postupku, u odsustvu uredno obaveštenog Republičkog javnog tužioca, okrivljenog i njegovog branioca, advokata AB, dana 08. februara 2008. godine, doneo je

P R E S U D U

UVAŽAVA SE zahtev za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca, Ktz. 175/07 od 26. novembra 2007. godine, kao osnovan, pa se **UTVRĐUJE** da je u presudi Vrhovnog suda Srbije, Kž.I 2018/06 od 07. novembra 2006. godine, povređen krivični zakon u korist okrivljenog AA - član 369. tač. 5. ZKP u vezi člana 66. st.3. Krivičnog zakonika.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Vrhovnog suda Srbije, Kž.I 2018/06 od 07. novembra 2006. godine, uvažena je žalba Okružnog javnog tužioca u Kruševcu i preinačena presuda Okružnog suda u Kruševcu, K. 37/06 od 21. jula 2006. godine, u pogledu odluke o krivičnoj sankciji, tako što je Vrhovni sud Srbije okrivljenom AA, zbog krivičnog dela neovlašćena proizvodnja, držanje i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 246. st.3. Krivičnog zakonika, za koje je oglašen krivim prvostepenom presudom, primenom odredaba članova 64, 65. i 66. KZ i izrekao uslovnu osudu, tako što je utvrdio kaznu zatvora u trajanju od tri (3) meseca, koja se neće izvršiti ukoliko okrivljeni za vreme od dve (2) godine ne učini novo krivično delo.

Protiv navedene presude Vrhovnog suda, Republički javni tužilac podigao je zahtev za zaštitu zakonitosti pod brojem Ktz. 175/07 od 26. novembra 2007. godine, zbog povrede krivičnog zakona i to odredbe člana 369. tač.5. ZKP u vezi člana 66. st.3. KZ, a koje su povrede učinjene u korist okrivljenog AA, s predlogom da Vrhovni sud uvažavanjem zahteva utvrdi da je presudom Vrhovnog suda Srbije, Kž.I 2018/06 od naznačenog datuma, povređen zakon u korist okrivljenog.

Vrhovni sud je zakazao sednicu veća, u smislu odredbe člana 422. st.3. Zakonika o krivičnom postupku, kojoj nisu prisustvovali uredno obavešteni Republički javni tužilac, okrivljeni i njegov branilac, advokat AB, pa je po razmatranju spisa krivičnog predmeta, zajedno sa pobijanom presudom, ocenio navode zahteva i našao:

Zahtev za zaštitu zakonitosti **je osnovan**.

Prema odredbi člana 66. st.3. Krivičnog zakonika, uslovna osuda ne može se izreći ako nije proteklo više od pet godina od pravosnažnosti osude kojom je učiniocu izrečena kazna zatvora za krivično delo učinjeno sa umišljajem, pa Javni tužilac iznosi u zahtevu da je okrivljeni AA Opštinskog suda u Kruševcu, K. 429/02 od 30. januara 2003. godine, koja je pravosnažna 03. septembra 2003. godine, osuđen na kaznu zatvora u trajanju od deset (10) meseci, zbog krivičnog dela krađe iz člana 165. st.1. KZ RS, što znači da nije protekao propisani rok od pet godina od pravosnažnosti osude kojom je okrivljenom izrečena kazna zatvora za krivično delo učinjeno sa umišljajem, a Vrhovni sud je u tom roku izrekao uslovnu osudu.

Imajući u vidu spise krivičnog predmeta, navode zahteva, odredbu člana 66. st.3. Krivičnog zakonika, Vrhovni sud je ocenio da je izricanjem uslovne osude okrivljenom AA u drugostepenom postupku, zbog navedenog krivičnog dela, odlukom o uslovnoj osudi, prekoračeno ovlašćenje koje sud ima po zakonu, te tako učinjena povreda krivičnog zakona iz člana 369. tač.5. ZKP, koja je u ovom slučaju u korist okrivljenog.

Naime, pomenuta presuda Opštinskog suda u Kruševcu, K. 429/02, kojom je okrivljenom AA izrečena безусловna kazna zatvora u navedenom trajanju za krivično delo iz člana 165. st.1. KZ RS, postala je pravosnažna 03. septembra 2003. godine, što znači da bi dana 03. septembra 2008. godine istekao rok od pet (pet) godina od pravosnažnosti osude kojom je učiniocu dela izrečena kazna zatvora za umišljajno krivično delo.

Presudom Vrhovnog suda Srbije, Kž.I 2018/06 od 07. novembra 2006. godine, dakle, izrečena je uslovna osuda

Presudom Vrhovnog suda Srbije, Kž.I 2018/06 od 07. novembra 2018. godine, ukinu, izrečena je uslovna osuda okrivljenom AA, pre proteka navedenog roka, što znači da je drugostepeni sud povredio odredbu člana 66. st.3. KZ, kojom je izričito zabranjeno izricanje uslovne osude u pomenutom roku.

Zbog navedenih razloga, Vrhovni sud je uvažio zahtev za zaštitu zakonitosti, kao osnovan, te utvrdio da je drugostepenom - presudom Vrhovnog suda Srbije u Beogradu Kž.I 2018/06, učinjena povreda krivičnog zakona, kako je navedeno u izreci ove presude u korist okrivljenog AA, ne dirajući u pravnosnažnu presudu, sve u smislu odredbe člana 425. Zakonika o krivičnom postupku.

Zapisničar, Predsednik veća- sudija,

Gordana Maravić, s.r. Novica Peković, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

ZS